

RUT

(sau DESTIN)

Tu, Rut, străino, ai forțat destinul
Din rațiuni ce trec de-a lumii fire
Și-ai biruit și moartea și blestemul
Trecând Iordanul înspre nemurire...

De soacra ta tu ți-ai unit alinul
Și-ai lăsat tot Moabului de știre
Că-i mai presus de neam Ierusalimul
Și idolii-s doar goală amăgire...

Adânc în suflet ți-ai găsit stăpânul
Misterioase-ndemnuri din vecie
Și Betleemul și Boaz și grâul
Pecete astăzi pun pe veșnicie...

Și-n aria cosită e doar unul
Cu drept de soț peste vremelnicie
Și sub mantaua lui ți-ascunzi suspinul
Spre dimineața învierii vie...

Și-n miezonopticele zări eonul
Se descompune între vremi pe glie
- Fii binecuvântată fiică azi de Domnul
Rămâi aici, spre ziua ce-o să vie...

Și-n taina-apoteoză-ți sare somnul
Și stelele tresar de bucurie
La Betleem din pâinea frântă - semnul
Obed se naște plin de nemurire...
